

Leo Boeijen 75 jaar muzikant

Door: Joost van Vijfeijken

Het is vrijdag 14 juni rond een uur of elf en ik sta samen met Leo aan een statafel in het Anker met een paar jonge trompettisten. Terwijl Leo zijn bier opdrinkt vraag ik aan hem: “Hoelang speel jij eigenlijk al trompet?” Leo antwoordt: “Nou ik ben komende september 75 jaar lid van de bond.. maarja dat weet niemand.. nog een pilske?” Helaas had Leo ongelijk. Een paar maanden eerder was “carpool maatje” Marijke al naar mij toegekomen om te zeggen dat Leo 75 jaar lid is van de bond en of we hem in zonnetje kunnen zetten. De trompetsectie heeft dit verzoek dan ook met beide handen aangepakt!

Een mooi moment om die 75 jaar eens door te lichten, want Leo heeft in die jaren verschillende rollen aangenomen: Leo de jonge trompettist, Leo de dirigent, Leo lid van O en U en Leo de wijze opa die menig trompettist uit Beek en Donk er nog uitspeelt.

Leo de jonge trompettist

Eigenlijk is de titel onjuist, want Leo (geboren in december 1942) speelt vanaf zijn 4^e op een es-bugel (dus al 77 jaar) en werd vanaf zijn 6^e trompettist van Fanfare Concordia in Beghem. Naast trompet leert hij in deze beginjaren ook piano en orgel spelen. Op het internaat St. Louis krijgt hij naast trompet les ook les in piano en orgel van zijn mentor Broeder Ferdinand. Dat hij talent had werd snel duidelijk want op zijn dertiende mocht Leo in de St. Pieterskerk het trompetconcert van Haydn spelen. Deze kerk stond niet in Rome maar in Oudenbosch.

Na een kleine uitstap als architect, kwam hij tijdens militaire dienst weer vol met muziek in aanraking. Een goed excuus om andere te zien zweten terwijl Leo van de voordeeltjes genoot die gepaard gingen als lid van het jachthoornkorps.

Na militaire dienst, komt Leo als brood en banketbakker in Schaik terecht, waar hij

trouw lid bleef van concordia Berghem en orgel speelde in de parochiekerk. Maar Leo wil meer, hij slaagt voor het toelatingsexamen voor het conservatorium, ondertussen paste Betsie op de winkel. Leo zou dan ook niet de top muzikant zijn geworden, zonder de steun van Betsie. Op het conservatorium studeert hij naast trompet ook piano en directie. Na het afronden van de opleiding werd de brood en banketzaak omgebouwd tot muziekwinkel en werden de afgebakken broodjes vervangen voor muziekleerlingen. Daarnaast trad Leo in een nieuwe rol namelijk die van dirigent.

Leo als dirigent

Leo heeft voor verschillende orkesten gestaan, ik ga dan ook geen lijst beschrijven, de kans dat ik er één vergeet is te groot. Wel zijn er enkele mooie anekdotes te vertellen over Leo als dirigent. In 1987 zaten muzikanten van de harmonie uit Uden zenuwachtig op hun dirigent (Leo) te wachten. Waar blijf hij nu? Leo, stond op dat moment met zijn baton in de hand de laatste slotnoten van de West Side Story te dirigeren in Hapert, om vervolgens vliegensvlug in zijn auto te stappen en “even” 300 punten te behalen in de afdeling uitmuntendheid met die harmonie uit Uden! Leo heeft bij het 90 jarig bestaan van diezelfde harmonie uit Uden voor O en U mogen staan. Helaas was O en U toen niet in staat om “Les Preludes” in te studeren, zo staat er in de Sonus uit 1988 beschreven: “Oorspronkelijk stond ook “Les Preludes” van List bij Leo op het programma. Het is echter een dermate arbeidsintensief muziekstuk dat de tijd om dit in te studeren te beperkt is. Laten we hopen dat Leo binnen niet al te lange tijd de kans krijgt om zijn droomwens in vervulling te laten gaan.” Helaas is dit tot nu toe niet gebeurt..

Dat het ook wel eens mis kan gaan bleek tijdens een uitvoering met de harmonie van Escharen (land van Cuijk). Dit orkest ging “De aambeeldpolka” (misschien leuk voor het carnavalsconcert?) ten gehore brengen. Terwijl Leo en het aambeeld klaar staan komt er een muzikant naar voren gelopen die zegt: “Sorry, maar we zien die biede bielen kwiet”..

Ook verliest Leo wel eens zijn geduld op de bok.. ook tijdens een uitvoering met de harmonie van Dinther. Het orkest had de eer gekregen om een muziekdag af te sluiten in Eerde, men verwachtte dan ook dat deze mensen voor de muziek kwamen, het is tenslotte een muziekdag. Helaas was niets minder waar, mensen zaten luidruchtig te praten en gulzig te drinken. Bij Leo begon het op dat moment al een beetje te borrelen... Toen ook nog de ober op z'n klompen door de zaal heen begon te lopen, hield Leo het niet meer. Hij draaide zich om, keek de ober aan en stak zijn middelvinger uit... na het concert moest Leo op het matje komen bij Betsie.

Maar Leo is vooral een doorzetter als dirigent. In 2001 voelt hij zich niet optimaal. De specialisten geven aan dat een klep in zijn hart niet goed functioneert en dit op

zeer korte termijn verholpen dient te worden. Maar Leo gaf aan dat het toch even moest wachten, want hij moet met Dinther op concours. Leo behaalde een mooie eerste prijs en melde zich de dinsdag erop in het ziekenhuis. Maar hoe is hij uiteindelijk bij Beek en Donk terecht gekomen?

Leo, lid van O en U

Na zijn conservatorium studie wilde hij weer “gewoon spelen”. De verzoeken vielen dan ook al snel op de mat, uiteindelijk koos hij voor Beek en Donk met Heinz Friesen en werd hij op 1 december 1982 lid. Hoogte punten voor hem zijn de grammofoon opname (waar hij speelde met: René van Horik, Theo van Osch, Wim Smits, Canto Swinkels jr., Tiny van de Wijdeven, Han Heesakkers, Ad Massen, Jos Slaats, Canto Swinkels sr. en Ted Swinkels), het WMC in 1985 en de uitstapjes naar het buitenland.

Ook nam Leo wel eens muzikanten van Beek en Donk mee op muziekkreis met één van zijn andere orkesten. Zo gingen in 1993 verschillende muzikanten van O en U met Leo mee naar het gezellige oord Lloret de Mar. Zowel voor de luisteraars als voor de muzikanten die mee waren was dit een uitdaging, ik citeer: “.. met drie concerten die af en toe zo zweverig klonken als de hoofden van de spelers..” en even verderop staat: “Deze concerten waren overigens bedoeld voor de talrijke toeristen die echter bezig waren met eerstgenoemde bezigheden (uitgaan, eten, drinken, nachtbraken etc.)..”. Dit reisje was volgens mij een grandioos succes. De repetities op vrijdag zijn voor Leo belangrijk, want “daar moet het gebeuren”. Hij kan zich dan ook mateloos ergeren als mensen niet of te laat komen opdagen. Je kunt ook geen excuus tegenover Leo hebben, hij rijdt iedere vrijdag vanuit Schaijk naar Beek en Donk toe en oefent iedere dag meer dan een uur of misschien zelfs meer dan twee uur. In 2001 schrijft Martin Philipsen al met verbazing op, waar hij in hemelsnaam de tijd vandaan haalt.

Daarnaast zijn de repetities op vrijdag ook vaak gezellig. Zo wist Arian Deckers dat wanneer hij op zaterdagmorgen bij Leo kwam voor trompetles en het raam wagenwijd openstond, dat het de avond ervoor gezellig was geweest in Beek en Donk. Toch stond in 1987 in het “gossip” gedeelte van de Rondo (O en U blad): “Het valt me trouwens op dat Leo nu rustiger is geworden, vaker ’n pilsje laat staan en eerder naar huis gaat. Zou dat aan z’n zoon Bas liggen of wordt Leo al ’n dagje ouder??” Bas was overigens erg populair in het orkest zo staat er eerder: “.. de hartjes van de fluitjes en de hobootjes zijn sneller gaan slaan nu bas met z’n hobo erbij is gekomen..”.

Toch kon ik één ding niet helemaal plaatsen toen ik in de Rondo’s opzoek was naar mooie anekdotes. “D’n Els” is een instrument, verwant aan de Engelse hoorn; een blaasinstrument met een kleppensysteem, een hobarriet en een knobbel. Ontdekt tijdens de repetitie van 28 oktober 1988 bij O en U in Beek en Donk (Nederland).

Leo is al een tijdje de langst spelende muzikant van onze vereniging en daarmee komen we aan bij de laatste rol van Leo, namelijk “opa Leo”.

Opa Leo

Ted Swinkels komt afgelopen jaar bij de jaarlijkse trompeten bbq binnenlopen en ziet Leo staan; “Hé Opa”. Als ik met oud trompettisten spreek, dan is dat altijd één van de vragen.. hoe gaat het met opa. Leo de Opa van de rij, met zijn 82 is hij ouder dan Nick en ik samen (66 jaar), toch is hij met name technisch en ritmisch één van onze betere, zo niet de beste trompettist die we in de rij hebben zitten (en nee dit zegt niets over de rij 😊).

Leo is muziek, ademt muziek en kan muziek overbrengen, daarom vindt menig trompettist het fijn om naast hem te zitten. Hij weet wel! hoe de ritmes gaan en wat de stijl van de muziek is. Maar nog leuker vindt hij het om dit over te brengen. Aan de ene kant zie je hem dan stralen wanneer hij het trompetensemble mag dirigeren, aan de andere kant is hij kritisch en geeft hij aan dat het goed moet zijn anders heeft het geen zin. Dat hij nu tussen onze jongste trompettisten zit is dan ook een win-win, zij kunnen er nog van leren (ik overigens ook) en Leo kan zijn passie kwijt.

Ik hoop dan ook, en ik denk dat ik namens de hele trompetsectie mag spreken, dat jij nog lang van onze rij deel uit mag maken. Want ik denk dat iedere trompettist een opa verdient zoals jij.